

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.2/2023/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. március 17. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

Í T É L E T T:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. október 10. napján – az ismeretlen helyen tartózkodó vádlott távollétében – meghozott 1.B.288/2022/18-I. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhén megállapított kábítószer-kereskedelem büntettének Btk. szerinti megjelölését a 176. § (1) bekezdés 4. fordulatára pontosítja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónapra mérsékli.

A vagyonekobzás összegét 1.377.000 (egymillió-háromszázhetvenhétezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy megállapítja, miszerint terhelt1 vádlottat kiutasítás büntetésre is ítéltnek tekinti.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Fővárosi Törvényszék 2022. október 10. napján – az ismeretlen helyen tartózkodó terhelt távollétében lefolytatott eljárást követően – meghozott 1.B.288/2022/18-I.

számú ítéletével terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettségében [Btk. 176. § (1) bekezdés]; s ezért őt 5 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, ezen túlmenően Magyarország területéről 5 évre „kiutasította”, s vele szemben 657.841 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el azzal, hogy annak fedezetül szolgál a Nemzeti Nyomozó Iroda 9022/673/2019 számú határozatával zár alá vett, az OTP Bank bankszámlaszám1 számú bankszámlán kezelt összeg. Megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve. Rendelkezett továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen – melyet az ügyészség tudomásul vett – a védő a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott három munkanapos határidőben enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.875/2022/9. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt. Az átirat utalt a védelmi fellebbezés iránya okán a felülbírálat korlátozott voltára és arra is, hogy az ismeretlen helyen tartózkodó terhelt távollétében történő másodfokú eljárás lefolytatására a Be. 749. § (1) bekezdése értelmében indítványt tesz. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék a hatályos perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Egyetértett a bűnösségre vont következtetéssel, s a jogi minősítéssel. A bűnösségi körülmények hiánytalan számbavétele mellett a büntetési tétel középértékének megfelelő tartamú szabadságvesztés és azzal azonos tartamú kiutasítást a kriminológiai értelemben vett bűnismétlő vádlott vonatkozásában arányosnak tartotta, annak enyhítésére lehetőséget nem látott.

[4] A további ítéleti rendelkezések – vagyonekobzás, előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása, bűnjelek, bűnügyi költség – kapcsán azok törvényi előírásokkal egyező voltára hivatkozott.

[5] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a kiutasítás büntetés és a vagyonekobzás intézkedés mellőzése mellett a szabadságvesztés büntetés enyhítésére tett indítványt.

[6] A vagyonekobzás intézkedéssel összefüggésben az elsőfokú ítélet megalapozatlanságára, illetőleg arra hivatkozott, hogy a törvényszék a vádlott OTP Banknál vezetett számláján feltalált összeggel kapcsolatosan feltételezésekbe bocsátkozott, nem állapítható meg ugyanis kétséget kizáró módon, hogy a terhelt az összegeket a bűncselekmények ideje alatt szerezte.

[7] A kiutasítás büntetés alkalmazását azért tartotta törvénytörőnek, mert álláspontja szerint az a Btk. 59. § (3) bekezdésben írt feltételnek, mely szerint csak öt évi vagy azt meghaladó tartamú szabadságvesztéssel büntetendő cselekmény esetén lehet helye, nem felel meg, a védenca terhére rótt bűncselekmény büntetési tételének alsó határa ugyanis csak két év, tehát az öt évet nem éri el.

[8] A szabadságvesztés enyhítését az elsőfokú bíróság által nem kellő súllyal figyelembe vett enyhítő körülmények alapján látta indokoltnak. Ezek közül is kiemelte a vádlott beismerését és az elkövetéskori büntetlen előéletét, továbbá az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időt is szem előtt tartva az elkövetési idő kezdetéhez (2019 ősze) képest már számottevő, a büntetési tétel alsó határát meghaladó időmúlást.

[9] Az enyhítést célzó védelmi fellebbezés részben vezetett eredményre.

[10] A vádlott terhére szóló fellebbezés hiányában, továbbá miután nyilvános ülés tartására indítvány nem érkezett, az ítéltábla az ügyben a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulást tűzött ki.

[11] A másodfokú bíróság a védői fellebbezéssel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 750. § (4a) bekezdésére és a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel az azt megelőző, áttételt követő bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált.

[12] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék az általános, valamint a Be. CI. fejezete szerinti eljárásra vonatkozó, s adott ügyben releváns külön perrendi szabályokat betartva folytatta le az eljárást, a Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének is eleget tett. Az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező, a Be. 608. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltétlen, továbbá a Be. 609. § (1) és (2) bekezdése szerinti relatív eljárási szabálysértést az ítéltábla nem észlelt.

[13] Szükséges hangsúlyozni azt is, hogy a perrendi szabályok megtartása kizárólag a felülbírált ítélet meghozatalát közvetlenül megelőző törvényszéki eljáráson kérhető számon, így jelen ügyben az áttételt megelőző bírósági eljárás szabályszerűsége csak közvetve, az annak során felvett bizonyítás, a tanúvallomások jelen eljárásban történő ismertetésének törvényességén keresztül vizsgálható.

[14] A törvényszék törvényesen tette a korábbi terhelti vallomásokat ismertetéssel a tárgyalás anyagává. Az eljárás korábbi szakaszaiban beszerzett tanúvallomások (1. számú, tanú3, tanú1, tanú4) ismertetése sem kifogásolható, figyelemmel arra, hogy e tanúk korábbi kihallgatása megfelelt a hatályos eljárási rendelkezéseknek, figyelmeztetésükre ennek megfelelően került sor.

[15] A törvényszék az okiratokat, iratokat is tárgyalás anyagává tette, a vegyész-, toxikológiai, daktiloszkópiai szakértői véleményeket hasonlóképpen ismertette.

[16] Az elsőfokú bíróság törvényesen járt el, amikor a leplezett eszközök alkalmazásának törvényességével, az annak során beszerzett adatok felhasználhatóságával foglalkozott, hiszen bizonyíték csak a Be. 165. §-ában felsorolt, emellett a Be. 166. §-a szerint

törvényesen beszerzett és a Be. 167. §-ban foglaltaknak megfelelően értékelt bizonyítási eszközből származhat. A bizonyítási eszköz a bizonyíték forrása, s a Be. 167. § (5) bekezdés alapján nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság, illetve a (2) bekezdésben meghatározott hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg. Az e körben tett elsőbírói megállapításokat, következtetéseket az ítéltábla mindenben osztotta. Miután tehát a leplezett eszköz alkalmazására a Be. XXXV. fejezetének rendelkezéseivel összhangban került sor, a lehallgatási anyag felhasználása, a jelentések, közlemények tárgyalás anyagává tétele szabályos volt.

[17] Az elsőfokú ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés a) pontjával összhangban tartalmazza a vádra, a megelőző bírósági határozatokra, míg a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja értelmében a terhelt személyi körülményeire és a korábbi büntetésére utalást. Ezen adatokban annyi kiegészítés szükséges, hogy a vádlottal szemben belföldi elfogatóparancs kibocsátására 2021. május 12. napján került sor (Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.B.10.239/2021/19. szám), s a Budapesti VIII. Kerületi Ügyészség B.VIII.1441/2020/93. számon, 2021. június 28. napján tett indítványt a tárgyalás ismeretlen helyen tartózkodó vádlott távollétében, a Be. CI. fejezete szerinti eljárás alapján történő megtartására.

[18] A személyi körülmények körében fel kell tüntetni továbbá, hogy a vádlott magyarországi lakcímére, tartózkodási helyére vonatkozó nyilvántartási adatokat 2021. február 18. napján passziválták, miután tartózkodási engedélyének visszavonására került sor.

[19] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mindenben hiánytalan és pontos, téves ténybeli következtetést sem tartalmaz, az a bizonyítékok okszerű értékelésén alapul, így a Be. 591. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[20] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában írtak szerint teljesítette, bemutatta a rendelkezésre álló bizonyítékokat, s állást foglalt a tekintetben, hogy egyes bizonyítékokat a tényállás megállapításakor mely okból fogadott vagy vetett el.

[21] A törvényszék helytálló érvek mentén fogadta el a vádlott időben második, kábítószer terjesztését is elismerő, részletes, a tanúvallomásokkal és okirati bizonyítékokkal, lehallgatási anyaggal egyaránt összhangban álló beismerő vallomását.

[22] Az elsőfokú bíróság a lefoglalt kábítószeres mennyiségének és tiszta hatóanyag tartalmának megállapítása során helyesen támaszkodott az igazságügyi vegyészszerkértői vélemény(ek) megállapításaira. E tárgyban tett megállapításai mindössze annyiban helyesbítendők, hogy az ügyben két különböző időpontban lefoglalt kábítószeres vegyvizsgálatára került sor, két különböző szakvéleménnyel, melyek közül a törvényszék csak az egyiket tüntette fel. Ezért a másodfokú bíróság rögzíti, hogy a Nemzeti Szakértői és

Kutató Központ az elsőfokú ítéletben rögzítetten túl 29200-801/12612/2020. számú véleményében állapította meg a 2020. április 6. napján tanú1 részére értékesített 19,72 gramm kokain tömegét és 8,20 gramm tiszta hatóanyagtartalmát. Mindezek együttesen – a jogi minősítés keretében kifejtettek szerint – valóban ún. „alapmennyiségű” kábítószernek ki.

[23] Túl azon, hogy a tényállást fellebbezési támadás nem érte, ettől függetlenül a másodfokú bíróság a le nem foglalt kábítószerrel kapcsolatos megállapításokat is vizsgálta, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság e téren levont következtetései helyessége alappal nem vonható kétségbe. A vádirat a tanú3 és az 1. számú tanú részére értékesített – le nem foglalt – mennyiségekhez tiszta hatóanyag-tartalmat, a tanú1 részére a lefoglalt mennyiségen kívüli, és a tanú4 részére értékesített kábítószerhez már „bruttó” mennyiséget sem társított, így ezek legfeljebb a vádlott által folytatott kereskedelem további tényeiként értékelendők. Ezen kívül az is vitán felül áll, hogy a le nem foglalt kábítószernek az NSZKK adott évre vonatkozóan a kokaint illetően közölt legkiseb hatóanyagát (2020 évben a kis adagoknál 10%) alapul véve olyan csekély mennyiség számítható, melynek a minősítést befolyásoló hatása egyáltalán nem lett volna. Ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította, a jelentős mennyiség alsó határának átlépése le nem foglalt további legkevesebb 200 gramm körüli kokain eladásával valósult volna meg, amelyre vonatkozó adatokat már a vádirat sem közölt, és ilyen mértékű kereskedelemre a rendelkezésre álló bizonyítékok sem tartalmaznak adatokat. Így összességében nem kifogásolható az elsőfokú bíróság azon bizonyíték-értékelési, és ténymegállapítási módszere, mely a le nem foglalt kábítószerhez semmilyen mennyiségi adatot nem társított, ennek jelentősége az ügyben valóban nem volt.

[24] Megjegyzendő még, hogy a védő ítélet részbeni megalapozatlanságával kapcsolatos kifogásai valójában kizárólag a tényállás megállapításaival összefüggésben nem álló, a vádlott OTP Banknál vezetett számláján zár alá vett összeggel kapcsolatos rendelkezést, s az annak alapját képező elsőbírói álláspontot támadta.

[25] Az elsőfokú bíróság a tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekmény jogi minősítése is végső soron helyes, azonban több helyesbítést és kiegészítést igényelt.

[26] Így a tényállásban megjelölt kokainra vonatkozóan annak konkretizálása szükséges, hogy az – a cselekmények elkövetésekor hatályban volt – Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pont a) alpontja alapján alkalmazandó Egységes Kábítószer Egyezmény I. Jegyzéke alapján minősült kábítószernek.

[27] A kábítószer fogalmát meghatározó büntetőjogi normák 2023. január 1. napjával alapvető változáson mentek keresztül, ezért az ítéltáblának azt is vizsgálnia kellett, hogy az ügyben felmerült anyagok az elbírálás időpontjában is kábítószernek minősülnek-e a büntető anyagi jog alkalmazása során.

[28] A Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontjának hatályos szövege szerint az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete 1. mellékletében a

kábítószer 1. és 2., valamint 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. és 2. jegyzékén szereplő anyag minősül a Btk. alkalmazásában kábítószernek. Az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószer 1. jegyzéke tartalmazza a kokaint. Tehát a vádlott cselekményével érintett anyag büntetőjogi szempontból továbbra is kábítószernek minősül, amiből az is következik, hogy az elbíráláskori törvény nem kedvezőbb a vádlottra nézve. Ezért továbbra is a cselekmények elkövetése idején hatályos törvény szerint kellett elbírálni a cselekményét [Btk. 2. § (1) és (2) bekezdés].

[29] Az elsőfokú bíróság az 57/2007. számú BK véleményre hivatkozott a konkrét elkövetési magatartás meghatározása során, ennél azonban lényegesebb az 1/2007. BJE határozat. E szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adás-vételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény, így nincs jelentősége annak a minősítés szempontjából, hogy a 2020. május 25. napján a vádlottól lefoglalt kábítószer értékesítésére még nem került sor, a tényállásból ugyanis egyértelműen következik, hogy azt is továbbértékesítési céllal tartotta magánál.

[30] Az elsőfokú bíróság az egységbe tartozó cselekményekkel érintett részmennyiségek összesítését helytálló indokok alapján végezte el, de azt nem jelölte meg, hogy pontosan mely jogszabályi rendelkezések mentén értékelte a vádlott cselekményét ún. „alappennyiségre” elkövetettnek, azaz olyanak, amely meghaladta a csekély mennyiség felső határát, de nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát. A Btk. 461. § (1) bekezdés a) pontja szerint a kokain csekély mennyiségű, ha a 2 gramm mennyiséget nem haladja meg, a (3) bekezdés a) pontja értelmében jelentős mennyiségű, ha ennek hússzoros mértékét – azaz 40 grammot – meghaladja. A vádlott terhére rótt 18 gramm tiszta hatóanyagú kokaint e rendelkezések alapján tehát helyesen értékelte úgy, hogy az meghaladja a csekély mennyiség felső határát, és egyben nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát.

[31] Ezt meghaladóan a kábítószer-kereskedelem büntetnének Btk. szerinti megjelölését kellett pontosítani a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatára. E pontosítás szükségessége a büncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK. véleményből is levezethető, melynek 3/a) pontja egyebek mellett tartalmazza, hogy a szöveges minősítés után - zárójelek közé foglalva - fel kell tüntetni, hogy a büncselekmény a Btk. Különös Része szerint hogyan minősül, azaz meg kell jelölni azokat a rendelkezéseket, amelyek az elkövető által megvalósított törvényi tényállást (diszpozíciót) és az ennek megfelelően irányadó büntetési tételt meghatározzák; az elkövetési magatartás eltérő büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. tétel, 2. tétel stb. megjelöléssel, az azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira pedig 1. fordulat, 2. fordulat stb. megjelöléssel kell utalni. A kábítószer kereskedelem büntetnének azonos büntetési tétellel fenyegetett elkövetési magatartásai kínál (1. fordulat), átad (2. fordulat), forgalomba hoz (3. fordulat), kábítószerrel kereskedik (4. fordulat). Márpedig a vádlott tényállásban rögzített magatartása ez utóbbi negyedik fordulatnak feleltethető meg.

[32] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyjából feltárta, csak a súlyosító tényezők igényelnek kisebb kiegészítést.

[33] A Btk. 176. § (1) bekezdése a kábítószer-kereskedelem négy elkövetési magatartását sorolja fel: kínál, átad, forgalomba hoz, kereskedik. Ezek az elkövetési magatartások eltérő társadalomra veszélyességű magatartásokat fednek le: a kínálás csupán a kábítószer átvételére történő eredménytelen felhívás, míg a kábítószerrel való kereskedelem rendszeres, haszonszerzés céljából történő adás-vételek sorozatából áll, és a kábítószer-kereskedelem köré felépült feketepiac működtetésében való részvételt testesíti meg. A bíróságnak a büntetés kiszabása során a vádlott által elkövetett cselekmény konkrét társadalomra veszélyességét is értékelnie kell [Btk. 80. § (1) bekezdés]. A kereskedelem a kábítószer-kereskedelem legkomolyabb súlyú elkövetési magatartása, így a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelendő.

[34] A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett a törvényszék álláspontjával a tekintetben, hogy a három évet el nem érő (a védő álláspontjával szemben értelemszerűen az utolsó részcsselekmény elkövetési időpontjától számítandó) időmúlás a cselekmény tárgyi súlyához képest érdemi nyomatékkanal nem bír, s e körben az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a bírósági eljárás elhúzódását az eredményezte, hogy a terhelt a büntetőeljárás alól kivonva magát, ismeretlen helyre távozott.

[35] Az így kiegészített bűnösségi körülmények alapján, szem előtt tartva a cselekmény jelentősebb tárgyi súlyát, az elsőfokú bíróság helyesen választotta meg a büntetés nemét.

[36] Ugyanakkor az ítéltábla, figyelemmel arra, hogy az enyhítő tényezők mind számukat, mind nyomatékukat tekintve meghaladják a súlyosító körülményeket, a kiszabott szabadságvesztés tartamát némiképp eltúlzottnak találta.

[37] A vádlott elkövetéskori büntetlen előélete, beismerése, s nem utolsósorban azon körülmény folytán, hogy a minősítés alapját kábítószer egy része kereskedelmi forgalomba nem került, a másodfokú bíróság a büntetési tételkeret középmértékétől (5 év) lefele történő eltérésre alapot látott, ezért a szabadságvesztés tartamát 3 év 6 hónapra mérsékelte.

[38] Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát törvényesen állapította meg, s a törvénynek megfelelően rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról is, s e rendelkezések alapját képező jogszabályhelyekre is pontosan hivatkozott.

[39] A kiutasítás büntetés, mint alkalmazását, mind annak tartamát tekintve szükséges, arányos volt. A védőnek a Btk. 59. § (3) bekezdésének értelmezésével kapcsolatos érvelése teljesen téves. A kiutasítás büntetés Magyarország területén tartózkodási engedéllyel rendelkező személyre vonatkozóan előírt azon feltétele ugyanis, hogy öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény esetén van helye, kétségtelenül azt jelenti, hogy nem a kiszabott szabadságvesztésnek, hanem a terhére rótt bűncselekmény

büntetési tételének, s ezen belül is a büntetési tétel felső határának van jelentősége. Ez tehát jelen ügyben nyolc év, s ezáltal a kiutasítás alkalmazásának nem képezheti akadályát. Emellett azonban megjegyzendő, hogy a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy engedélyének visszavonása folytán terhelt1 nyilvántartási adatait 2021. február 18. napján passziválták, így a terhelt a büntetőeljárástól függetlenül Magyarországon tartózkodási joggal sem rendelkezik. Ez utóbbi, továbbá azon körülmény folytán, hogy terhelt1 vádlott a rendelkezésre álló adatok alapján magyar állampolgár hozzátartozójával a házastársi életközösséget megszakítva ismeretlen helyre távozott, a kiutasítás alkalmazásával összefüggésben a Btk. 59. § (4) bekezdésének irányadó voltát, s ennek értelmében a családi élet tiszteletben tartásának sérelmét sem veti fel.

[40] Az elsőfokú bíróság a terhelttel szemben törvényesen alkalmazott vagyonekobzás intézkedést, ugyanakkor annak összegét a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjával és 75. § (1) bekezdés a) pontjával ellentétesen állapította meg. Az irányadó tényállás alapján ugyanis megállapítható, hogy terhelt1 vádlott a kábítószer értékesítéséből legalább 1.377.000 forint bevételre tett szert, mely összeg elvonása – függetlenül attól, hogy az jelenleg fellelhető-e – a fent hivatkozott rendelkezések értelmében mérlegelést nem tűrő törvényi kötelezettség, ezért a vagyonekobzás mértékét az ítéltábla ennek megfelelően módosította. S miután az így meghatározott összeg a zár alá vett bankszámlán nyilvántartott összeget meghaladja, nincs szükség a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontjának, illetve (2) bekezdés a) pontjában foglalt törvényi vélelemnek a felhívására. Így nincs annak jelentősége, hogy a terhelt a bankszámlára befizetett, s ott a zár alá vétel időpontjában is fellelhető vagyont mely időpontban szerezte, megjegyezve azt is, hogy az elsőfokú ítélet 5. oldal 5. bekezdésében kifejtettek alapján az ezzel kapcsolatos elsőbírői következtetés helytállósága nem vitatható eredményesen.

[41] Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, a bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés is törvényes, a felhívott jogszabályi hivatkozásokkal összhangban állnak.

[42] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) és (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2023. március 17.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.
k.

dr. Raczky Katalin s. k.

dr. Ignác György s.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 1.B.288/2022/18-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.2/2023/16. számú ítéletében írt változtatással 2023. március 17. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. március 17.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Takácsné Veres Tünde

bíróági ügyintéző